

ABUSOS DA CONCENTRACION PARCELARIA: UN EXEMPLO MAIS

Non 3 nada raro que unha concentraci3n parcel3ria, -sexa onde sexa-, acabe por arrasas toda a cuberta vexetal da zona parcelada. Non 3 nada novo que carballeiras, soutos, sebes, cami3os, fontes regatos, e mesmo castros, acaben convertidos en artificiosa chaira sen mais paisaxe que a rectil3nea cuadr3cula dos cami3os dese3ados polos enxe3eiros da concentraci3n. Se hoxe traemos a estas p3xinas de Cerna a concentraci3n parcel3ria da parroquia de CAMOIRA, no Concello de Lugo non 3 mais que para recordar que neste mesmo Concello de Lugo fixo-se hai vinte anos a concentraci3n parcel3ria na parroquia de HOMBREIRO e, hoxe, aquela excepcional veiga das veiras do Mi3o est3 a ser convertida nunha urbanizaci3n de chalets e vivendas de veraneo.

Cando o campo est3 a ser abandonado; cando, para os propietarios da terra, esta ten perdido o seu primitivo valor agr3cola, pode que a concentraci3n parcel3ria na parroquia de CAMOIRA, a escasos quil3metros de Lugo, adem3is de arrasas con toda a masa arb3rea da zona, acabe servindo para o mesmo: para redimensionar unhas parcelas que doutra forma non terian sido edific3beis.

A neces3ria modernizaci3n das estruturas agr3rias galegas non pode ser excusa para que, con total impunidad, permitamos a barb3rie ecol3xica, paisax3stica, hist3rica

◆ ◆ ◆
**Afora os testemuhais
posicionamentos de
certos partidos (BNG,
PSOE) e do Sindicato
Labrego, nada se tem
feito para informar e
asesorar aos labregos**

◆ ◆ ◆

◆ ◆ ◆
**Desde o nacioalismo
galego do BNG e desde o
sindicalismo das CC.LL.
3 urxente promover unha
nova Lei de
Concentraci3n Parcel3ria**

◆ ◆ ◆

e cultural que queda detras deste modelo de concentraci3n parcel3ria que, importado das plan3cies da Meseta, aplicou antes o Ministerio de Agricultura e hoxe aplica a Xunta de Galicia.

Desde o nacioalismo galego do BNG, desde o sindicalismo das CC.LL., e desde cantos temos claros que o minifundio e parcelaci3n non 3 causa sen3n, en todo caso, s3ntoma do atraso do agro galego, 3 urxente promover unha nova Lei de Concentraci3n Parcel3ria que, depois de avaliar minuciosamente os impactos ambientais e de todo tipo, po3a o 3nfase en mellorar as condici3ns de vida e de traballo no campo sen, por elo, arrasas con toda a riqueza ecol3xica, paisax3stica e cultural, -cando non con toda a mem3ria hist3rica-, da nosa agricultura tradicional.

Mentres tanto, comprir3 vixiar porque aquelas que se promovan de aqui en adiante te3an, en primeiro lugar, un fundado interese para o vici3os e nunca un interese especulativos de alg3ns propietarios ou das empresas adicadas 3s obras de concentraci3n parcel3ria; e, en segundo lugar, unha vez xustificada a necesidade da mesma, vixiar porque a concentraci3n se faga con absoluto respecto ao meio ambiente e cultural da zona. Ao respecto, dende o punto de vista ecol3xico, cumpre ter en conta que as concentraci3ns parcel3rias van asociadas, na súa meirande parte, a un tipo de agricultura altamente contaminante polos seus altos consumos de fertilizantes qu3micos, de pur3ns e de insecticidas de todo tipo. Como consecuencia disto, produce-se un empobrecemento r3pido da terra en mat3ria org3nica

e en microorganismos encargados de degradala; o solo perde capacidade de infiltraci3n de augas pluviais, coa conseguinte diminuci3n de carga nos acu3feros, etc, etc. Mais estes problemas merecen, pola súa importancia, tratamento mais amplo noutra ocasi3n. ■

Daniel Vispo
(Adega-Lugo)

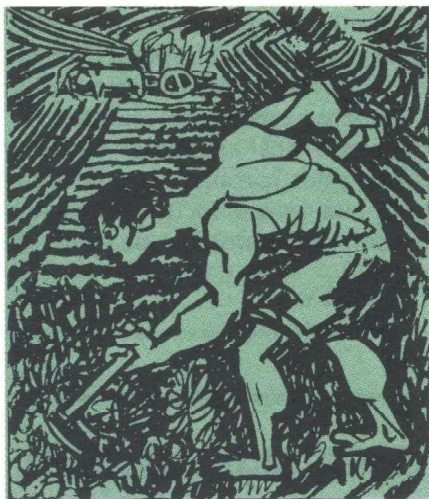
CONCENTRAÇ3M PARCELARIA: O DESAMPARO DOS LABREGOS

Ao longo da revista e a traves dos jornais tem-se denunciado em profundidade o impacto ambiental, a destruiç3o do patrim3nio historico-cultural e a influencia brutal que a concentraç3o tem na maneira de viver da nosa gente. Tamb3m se tem tratado o aspecto economico e se cuestionou a conveni3ncia de realizar grandes investimentos em aparceramentos que chegam tarde e que nom vam permitir o tam desejado progreso do agro galego.

Mas pouco se tem falado do aspecto social que conleva todo proceso concentrador, e nom se tem analisado rigurosamente a conflictividade que cada um destes procesos origina. Da-me a sensaci3m que esquecemos no tinteiro algo clave que ja 3 hora de lhe dar luz: o desamparo dos labregos

◆ ◆ ◆
**Os labregos precisam
ajuda, alguem que lhes
informe dos problemas
que vam surgir nos
procesos de
concentraç3o, alguem
que lhes diga as falacias
que lhes contam os
funcionarios da Xunta**

◆ ◆ ◆

fronte ao favoritismo, caciquismo, abusos e um sinfim de ecéteras que se traduzem nos problemas reais que sofrem os nossos paisanos.

A finais deste verao morreu um labrego em Sandiás (A Limia) discutindo com outro porque nom estava de acordo coa repartición, no concelho de Laro em Silleda andam tam mal as cousas que os vizinhos enfrontados amiazam de que qualquer día vai correr o sangue, em Travanca (Agolada) hai conflitos de toda índole, e... tantos outros sitios que a medida que nos adentramos no avésio mundo das concentraçõs imos conhecendo nesta loita nossa que semelha nom ter remate.

As concentraçõs venhem-se facendo desde a decada dos 60 e nunca vimos que nengunha organizaçõs sindical ou política se ocupase dos direitos e dos intereses que posuem os donos das terras concentradas.

Somos conhecedores de numerosas aberraçõs cometidas na execuçõs das parcelárias: pistas descomunais para comunicar parece-las ridículas, favoritismos e arbitrariedades protagonizadas polo cacique de turno, sobornos e outras irregularidades que seria tedioso mencionar.

Afora os testemunhais posicionamentos de certos partidos (BNG, PSOE) e do Sindicato Labrego, nada se tem feito para informar e asesorar aos labregos. Os pronunciamentos publicos estam moi bem, solidarizar-se cos ecoloxistas e comprender a desfeita ecoloxica é importante, pero nom deixam de

ser palabras, Cumpre dumha vez por todas tomar o touro polos cornos e ja que todos estamos de acordo em que as concentraçõs devem realizarse doutro jeito, actuar em consequência deixando de lado a postura comoda de baralhar nas tertulias e reunions.

Os labregos precisam ajuda, alguem que lhes informe dos problemas que vam surgir nos procesos de concentraçõs, alguem que lhes diga as falacias que lles contam os funcionarios da Xunta, alguem que lles indique como solucionar os seus problemas, alguem que em definitiva vigile que o proceso é xusto para todos.

Pretendo desde estas linhas estabelecer umha via de diálogo com aquelas asociaçõs que ten-

ham um interese real em iniciar umha, denominemo-lo asi, loita de base entre os labregos.

Pretendo por suposto chamar a atençõs dos sindicatos labregos que pola sua situaçõs privilegiada devem quanto antes empregar todos os seus meios para informar e asesorar aos desamparados paisanos que lhes tocou padecer a incompetencia da nossa admon.

Nom perdo a esperanza e estou convencido que esta minha chamada tenha o eco suficiente para evitar que se continuem cometendo os atropelos a que nos tenhem acostumados os falcatrueiros de cada lugar. ■

Miguel Marvoa
MEL, A Limia

UTOPIA PARA LOLI

Dende que te fuche cambiaron muitas cousas.

As árbores crecen agora todas livremente

Algunhas son auténticas obras de arte

e outras tal vez demasiado altas tal vez demasiado baixas algun-

has demasiado perfectas

e outras coas raíces fóra

completan o noso paradiso

*Sigue chovendo tanto como antes
pero aprendimos a aproveitar a auga*

para non ter sede nen frío

Aquela sede eterna omnipotente

que estaba con nos a todas horas

E aquel frío

Aquel Frío con maiúsculas

Aquel frío que nos derrotaba lentamente

O sol brila igual que antes

ainda que nos parece que o fai con máis forza

porque agora a todas nos corresponden

uns cantos raios cada día

*E a tua casa resistiu todo este tempo
e nela viven ainda os teus amigos*

que siguen ben

e me pediron antes de eu marchar

que te saudara cando te vira

Igor Lugris